

Srpen ve včelím domečku – velký úklid

Srpnem končí pro včelky hlavní sezóna. Za potravou při vhodných podmínkách vylétávají včelky sice až do října, ale už v srpnu si začínají připravovat domeček na zimu. V tom je jim nápomocen i každý moudrý včelař: na přelomu července a srpna vytočí poslední med (takový ten tmavý, kterému se říká „lesní“), protože tento pozdní med „cementózní“, tedy zatvrdne a včelky ho neumějí v zimě dobře zužitkovat; vhodně jim přestaví plásty v truhlících a zúží prostor pro lepší přezimování; léčí je a také je začíná zakrmovat cukrovou vodou.

Srpen je i smutnou dobou, kdy včelky kromě nečistot z úlu vymetají i trubce. Ty už na nic nepotřebují: nové matky jsou dávno oplodněné a kladou vajíčka, zakladená místa na plodových plástech se s přibývajícím chladem zmenšují a tak trubci nejsou potřeba už ani na zahřívání plodu. Stávají se spíše přítěží. A s blížící se zimou znamenají vlastně i ohrožení roje. Jen by odebírali zásoby a energii. Proto je včelky vymetají ven.

Je to smutná podívaná. Mnohdy dvě dělnice mezi sebou táhnou trubce z úlu, jako by vyváděly opilce z hospody. Trubec na česně bzukavě naříká, vzpírá se, chce se vrátit, ale strážkyně ho zpět již nepustí. Je to nutné opatření pro to, aby roj zdárně přečkal nadcházející zimu.

Poučení ze včelího domečku z tohoto období je nesmírně bohaté: *pro zdárné „příští“ je někdy potřeba vhodného zásahu zvnějšku; je důležité nepodcenit přípravy na těžší období, a někdy je potřeba i vymést to, co neslouží a je už jen přítěží. V neposlední řadě je nutné se smířit s nevyhnutelným...*

– Petr Plaňanský